

и се готви да хвърли бомбата. Но уви! Въ този сублименъ моментъ на проявена свърхъ храбростъ и героизъмъ Бохоръ — славния старши подофицеръ отъ 3 и взводъ на ротата е поваленъ смъртно. Той вече легна като безжизненъ трупъ съ отворена уста, изъ която гърмовно се бѣ понелъ победния ни юнашки викъ ура Бохоръ бѣ евреинъ, но той като много други негови събратя възпитани съ идеалитѣ на Ботевъ, Левски, Караджата и плеада български светци революционери, пролѣха скъпата си кръвъ за обединението на българското племе.

„Спи спокойно, славни борецо, и нека твоя духъ стои на стража предъ страхотния Голашъ. Взираи се въ водитѣ на буйния Вардаръ и тихата Струма, за да долавящъ въздишкитѣ на брата робъ, който нека знае, че доще време Крали Марко пакъ да скочи. И вий, сѣнки неземни, герои мъченици, когато видите новитѣ фаланги съ възвисенъ къмъ възбогъ трибагреникъ, затржете и събудите отъ сладкия сънъ войскаритѣ, които съ новъ победенъ маршъ да стигнатъ брѣговетѣ на Егея и Мармара.“

Голашъ! Голашъ! Свещенъ си ти за насъ!

Български Военни гробища въ Берлинъ